

GLASBENA ZORA

Izdaja dne 16. vsakega meseca

FR. GERBIČ

v Ljubljani.

Cena za pol leta 1 gld. 50 kr.

GLASBENA ZORA

✦ ✦ ✦ Izhaja 16. dne vsakega meseca in velja za pol leta z muzikalno prilogo vred 3 krone. ✦ ✦ ✦
Uredništvo in upravnništvo: Turjaški trg šte. 1.

Častitim naročnikom „Glasbene Zore“

Ko je stopila »Gl. Zora« pred poldrugim letom prvič pred svoje naročnike v svoji skromni obliki, gojil sem trdno nado, da se bodo polagoma zbrali okolo nje vsi naši domači skladatelji in in vsi oni, kateri se bavijo z domačo glasbo, ali se za njo zanimajo. »Gl. Zora« je imela namen, postati strokovni organ, kateri bi pospeševal razvitek domače glasbe in njene literature, odgajati mlade talente in jim nuditi priliko, da stopijo v javnost. Obenem pa je hotela za primerno jako nizko ceno podajati našim pevskim zborom in drugim, ki se pečajo z glasbo, vedno novega in različnega glasbenega gradiva. V koliki meri se ji je to doseči dosedaj posrečilo, o tem naj sodijo častiti naročniki sami. Lahko pa pri tej priliki na kratko omenim, da sem o tej zadevi prejel od naših strokovnjakov in naročnikov jako laskava priznanja. Koliko truda, koliko dela, koliko težav in neprilik in koliko požrtvovalnosti prizadeva urejanje in izdajanje takega strokovnega lista, to presoditi in oceniti zna le oni, kateri se je kdaj s tem pečal. Nekateri naši glasbeniki so pri tem blagovoljno podpirali uredništvo. Pojavili so v »Gl. Zori« tudi mladi skladatelji, o katerih eksistenci se poprej ni vedelo nič, ali pa le malo kaj. Za literarni oddelek lista pa z malo izjemo ni bilo najti nobenega sotrudnika; skoraj vse je moralo uredništvo samo preskrbeti. Vsem onim, kateri so list podpirali na katerikoli način, izrekam tu svojo toplo in iskreno zahvalo. Vem dobro, da je bilo izmed priglašениh naročnikov, mnogo takih, kateri so list podpirali s svojo naročbo iz zgolj patrijotizma, za kar zaslužijo, da se jim tu še posebno zahvalim.

Z obžalovanjem pa moram vendarle priznati, da se gojene nade niso izpolnile v tej meri, da bi bila eksistenca lista zagotovljena. Gmotna podpora ni dosegla one višine, katero zahteva vzdrževanje lista, a brez take ne more vspevati nobeno umetniško podjetje. Tega nedostatka sem omenjal že v 8. listu »Gl. Zore«, v nadi, da bo to morda vendarle v zadnjem trenutku kaj pomagalo, toda brez uspeha.

Te okolnosti so me primorale, da preneham z izdajo »Gl. Zore«, katera se z današnjim listom prijazno poslovlja od svojih sotrudnikov in naročnikov. Pomanjkanje požrtvovalnosti mi pri tem ne bo mogel očitati gotovo nihče, ker sem za njen obstoj žrtvoval z ljubeznijo svoje moči in ves svoj prosti čas. Ker pa obstoj lista zahteva razven teh tudi gmotnih žrtev nad moje moči, sem primoran z njegovo izdajo prenehati. Povrh vsega tega nastala je še druga neprilika. Jediní stavec za note je poslednji čas hudo obolel, tako da se je morala glasbena priloga poslednjih dveh zvezkov »Gl. Zore« tiskati na Dunaji. Reči se ne more, kdaj se bo ta neprilika izboljšala, tako da bi pri izdavanju lista nastajale vedne kalamitete in še večje gmotne izdaje kakor do sedaj.

Morda vendarle še pride čas, ko tudi za našo domačo glasbeno umetnost:

»Vremena bodo Kranjcem se zjasnile,
Jim milši zvezde, kakor zdaj sijale!«

Bog daj! Tedaj bo morda »Glasbena Zora« zopet napočila na obzorju domače glasbene umetnosti. Do tedaj pa z Bogom!

Fr. Gerbič.

M D 77/10/83

Iz mojih spominov na mojstra Bed. Smetano.*)

Spisal Adolf Čech.

(Konec.)

Da se povrnem k mojemu obisku v mojstrovem stanovanju, naj povem še to, da mi je Smetana po zboru tihotapev preigral obe pesmi Vendulke pri zibelji.

»Prvi je naroden napev, drugi pa je moj. Občinstvo naj samo odloči, kateri mu bode bolje ugajal«, je rekel.

In občinstvo je odločilo precej pri premijeri. Zahtevalo je ponavljanje druge uspavanke »Letěla bílounká holubička«, katero je gčna. Sittova pela izredno lepo in katero bi sedanja izvrstna predstavljalka Vendulke gospa Maturova morala gotovo tudi ponavljati, ako bi bilo sedaj sploh dovoljeno v narodnem gledališču kako točko ponavljati.

Toda ne le samo te uspavanke, občinstvo si je dalo tedaj skoraj pri vsaki predstavi ponavljati tudi: Napitnico »Přijijme jim na zdraví«, katero je prijatelj Lev pel z vervo in lahkoto, kakor kaka koloraturna primadona, potem pesem Paloucký-jevo: »Jak jsem to řek, už je to tak«, dvospjev Lukešev in Tomešev v II. dejanju in škrjančkovo pesem Barčino.

Zahvalil sem se mojstru za to, kar mi je zaigral iz opere in izrazil sem željo, da bi jo kaj skoraj dokončal, da bi se jo mogli začeti učiti.

»To se letos še ne more zgoditi«, rekel je mojster, »delati moram le polagoma in v velikih presledkih, sicer mi takoj šumi po glavi kakor kak vodopad. Tudi mi ne dovoli zdravnik delati mnogo naenkrat.«

Zdravil ga je namreč še zmeraj profesor za ušesne bolezni dr. Zoufal. Ta mi je pripovedal, da se mu je nekoč posrečilo, seveda le na kratek čas, oslabele sluhove čutnice vzbuditi.

Gospod profesor je namreč odredil mojstru, da mora imeti največji mir. Zamašil mu je tako rekoč hermetično, ušesa da ne bi prišel od zunaj najmanjši zvok v nje.

Smetana je moral biti samotni, kakor kak ubog jetnik. Njegova družina je morala oditi na kmete. Vodil je sam domačijo s svojo staro, udano gospodinjo, katera je hodila po odredbi gospoda profesorja v čevljih iz klopčevine po sobah. S takim absolutnim mirom nadejal se je gospod profesor, da bo dosegel svoj namen. Nekega jutra je našel mojstra jako razburjenega.

»Gospod profesor, jaz zopet slišim, slišim za gotovo.«

»Iz česa sklepate to? mu je napisal prof. Zoufal.

»Sinoči so igrali dečki zraven v sobi Chopinovo »Nocturno« in mojo mazurko štev. — tako in tako. Slišal sem to prav razločno!«

Ti dečki so bili: sedanji izvrstni klavirni virtuoz in profesor na praškem konservatoriju Josip Jiránek in njegov brat Alojzij, kateri je, če se ne motim, sedaj profesor glasbe v Harkovu. Oba sta bila odgojena v Smetanovi družini. Dokler je mojster še slišal, poučeval jih je v igri na klavirju, posebno Josipa, čigar duhoviti prednos Smetanovih klavirnih kompozicij je gotovo mero dajen, ker izhaja od mojstra samega.

Profesor Zoufal je šel nato precej v sosednjo sobo. Rekel je tu bratoma, da gre za jako važno stvar in naj mu toraj povesta resnico. Vprašal jih je tedaj, ako sta sinoči res igrala ob tej in tej uri navedene točke. Oba sta temu pritrdila.

Profesor Zoufal je tedaj odredil še strožjo klavzuro. Prepovedal je Jiránekoma sploh vsako igranje na klavirju, dvojnata okna so morala biti zaprta, na tla se je moralo položiti še več preprog, mojster je moral tudi obuti čevlje iz klopčevine i. t. d. Profesor se je nadejal najboljšega. Toda zdelo se je, da hoče kruta osoda, naj hudo skušeni mojster izpije kelih trpljenja do zadnjega.

Drugi dan, ravno ko je stal Smetana med silno nevihto pri oknu, vdarila je strela s strašnim gromom v nasprotno poslopje.

Vsa hiša, v kateri je stanoval Smetana in vse, kar je bilo v njej, se je streslo. Mojster je pri tem začutil v ušesih nekakošno pokanje in ponovno šumenje podobno vodopadu. Vsi upi na ozdravljenje so izginili.

Pozneje, ko smo se učili z orkestrom mojstrovih kompozicij in je stal zraven mene pri pultu, razlagaje nam svoje intencije in način prednosa študirane skladbe, vzela si je vedno zamaške iz ušes, da bi vsaj nekoliko začul orkestrskih zvokov.

Seveda ni slišal ničesar. Le zvok trompet je slišal, kakor je sam pripovedal, toda le tako, kakor da kdo drva cepi. Njegova najbolj vroča želja: vsaj še enkrat slišati orkester pred svojo smrtjo se mu ni izpolnila.

* Glej članek štev. 274 in 281 v letoš. »Politiki«.

Stoletnica rojstva dr. Franceta Prešerna.

Naša slovenska domovina je obhajala 3. decembra t. l. stoletnico rojstnega dne svojega najslavnejšega pesnika dr. Franceta Prešerna, ki se je ta dan rodil pred sto leti v vasi Vrba na Gorenjskem. Po vseh slovenskih pokrajinah so se prirejale in se še prirejajo slavnosti v spomin tega dne, ki se nam je narodil naš velikan. Pa ne le naša slovenska domovina je obhajala ta praznik, ampak skoraj vsi slovanski narodi so porabili to priliko, da se poklonijo veleduhu pesnika Prešerna. V to svrhu prirejali so koncerte s petjem ali deklamacijo njegovih poezij, predavanja o Prešernu ali pa so njih časopisi prinašali daljše članke o pomenu in visoki ceni Prešernovih nesmrtnih poezij, kar nam jasno priča, kako odlično mesto zavzema Prešeren kot pesnik ne le v naši domači literaturi, ampak tudi izven naše slovenske domovine.

Bela Ljubljana, v katere ozidju se je rodilo največ njegovih krasnih poezij, priredila je 1. decembra kot začetek proslave stoletnice s svojimi narodnimi društvi zvečer po mestu slavnostno bakljado, pri kateri je svirala meščanska godba. Po tej je bil v »Narodnem domu« komers, pri katerem sta pela »Slavec« in »Ljubljana«. 2. decembra bo 11. uri dopoldne bilo je v veliki dvorani »Narodnega doma« slavnostno zborovanje; g. prof. Levec je imel daljši govor o Prešernu, v katerem nam je podal pristno sliko visoke cene našega velikega poeta. Pred govorom so pela združena naše domače pevsko društva pod vodstvom g. koncertnega vodje Hubada Jenkov zbor »Molitev« in po govoru Nedvědov zbor »Slava Prešernu«. Popoldne istega dne je bila v gledališču slavnostna ljudska predstava z A. Aškerčevem »Prologom« z »Apoteozo« (živo podobo) in s Fr. Govékarjevo narodno igro »Rokovnjači«. Zvečer na to je bila zopet slavnostna predstava s Fr. Prešernovem »Povodnji mož« z živo sliko,

z istim »Prologom« in »Apoteozo« kakor popoldne ter z B. Smetanovo opero »Prodana nevesta«. 4. decembra pa se je vršila zadnja slavnostna predstava v gledališču na korist Prešernovemu spomeniku z naslednjim vzporedom: A. Aškercev »Prolog«, »Apoteoza« (živa podoba), prof. Fr. Levčev govor o Prešernu, Nedvědov zbor »Prešernu« na besedilo prof. A. Funteka, katerega so pela pod vodstvom koncertnega vodje M. Hubada pevsko društva: »Glasbena Matica«, »Ljubljana«, »Slavec« in »Trgovsko pevsko društvo«, deklamacija Fr. Prešernovega »Povodnji mož« z živo sliko istega in pa V. Blodekova opera »V vodnjaku«. Tudi vse naše šole so praznovale 3. dan decembra na raznovrstni način. »Glasbena Matica« pa je praznovala stoletnico Prešernovega rojstnega dne s tem, da je priredila dne 9. t. m. slavnostni koncert, pri katerem se je izvajal pod vodstvom koncertnega vodje M. Hubada Mozartov umotvor »Requiem« jako eksaktno in precizno in je namenila čisti dohodek v korist Prešernovem spomeniku. —

Tudi »Glasbena Zora« poprijema radostno to priliko, da se klanja mojstru poezije slovenske, kateri nam je ustvaril toliko in tako milodonečih, ter za uglasbo najspodobnejših pesmi, po katerih so segali in segajo vedno naši domači skladatelji z velikim zanimanjem, tako da so skoraj vse njegove lirične pesmi uglasbili in nekatere so celo po večkrat uglasbene.

Eno izmed najlepših njegovih poezij namreč »Strunam«, katero je uglasbil Kamilo Mašek, če se ne motimo, že pred polstoletjem za moški čveterospev, ter jo je sedaj priredil za mešani zbor in tenor solo g. Ign. Hladnik, prinaša iz tega povoda današnja glasbena priloga »Glasbene Zore« v spomin stoletnice rojstva našega pevskega velikana. Slava nesmrtnemu poetu Francetu Prešernu!

Glasbena književnost.

Naš marljivi skladatelj g. Ign. Hladnik je izdal zopet zvezek svojih kompozicij. Ta njegov 40. opus nosi naslov »Slovenski organist«. Zbirka pred- in poiger za orgle ali harmonij. Prvi zvezek: Božične predigre, kateri je sedaj

izšel, obsega 12 različnih takih skladb, ki bodo dobro služile našim organistom. Vsim onim, kateri si tako gradivo nabavljajo iz tujine za drage novce, priporočamo to delo toplo tem bolj, ker je cena njegova jako nizka in velja le 1 krono.

Dobivajo se te skladbe pri skladatelju v Novem mestu. Skladatelj imenuje sicer te preludije božične, more jih pa organist porabiti tudi v drugem času, ker niso vse v pastorelnem slogu pisane.

Hr. Vogričeva »Slavljanska Lira« prinaša v svojem petem zvezku, kateri je nedavno izšel, naslednjo vsebino: Konec Vogričeve četvorke »Letni časi«, potem krasno Czajkowskijevo kompozicijo »Chants sans paroles« (brezslovnna pesem) v Jos. Macháčovi priredbi in pa Vogričevo fantazijo »Na božični večer«, katera bo gotovo dobro došla našim tamburašom ravno za božične praznike. Naj bo Vogričeva »Slavljanska Lira« tukaj

vnovič toplo priporočena vsem tamburaškim zborom in onim, ki se s to glasbo pečajo in za njo zanimajo.

V L. Schwentnerjevi zalogi sta išli dve novi skladbi, namreč: »Zimska idila«, balada A. Aškerčeva, za srednji glas s spremljevanjem klavirja, uglasbil Risto Savin, op. 7., posvečena znanemu, priljubljenemu pevцу gosp. drju. Beli Stuhecu in pa »Pod oknom« (»Luna sije«). Besede dr. Fr. Prešernove; samospjev za bariton s spremljevanjem klavirja zložil dr. Gojmir Krek ob stoletnici Prešernovega rojstva. Prvi skladbi je cena 1 krona, drugi pa 1 krona 60 vin.

Vesti iz umetniškega sveta.

Kakor poročajo novine, dokončava Dvořák ravnokar svojo novo opero, katero je pričel pisati v pričetku tekočega leta. Imenuje se »Rusalka«. Libreto je napisal Jaroslav Kvapil in obsega tri dejanja. Predstavljal se bode v prvič v narodnem češkem gledališču v Pragi najbrže že v januarju ali februarju leta 1901.

V Moskvi se je pela s sijajnim uspehom nova Rimsky-Korsakova opera »Pravljica o kralju Soltanu«.

V Varšavi so obhajali 9. decembra v tamošnjem velikem gledališču redko slavnost. Ta dan se je namreč predstavljal Stan. Moniuszkova opera »Halka« 500tič. »Halka« ima za Poljake enak pomen kakor ga ima »Prodana nevesta« za Čehe. Postala je prava narodna opera. Prvotno jo je skladatelj zložil v dveh dejanjih in kot taka se je ta opera predstavljal v prvič že leta 1854 v Vilni. Pozneje jo je skladatelj predelal v štiri dejanja za varšavsko opero, kjer se je v prvič

predstavljal leta 1858, katerega leta je bil Moniuszko poklican v Varšavo in imenovan za ravnatelja tamošnje opere. Moniuszko je bil jako plodovit in genialen poljski skladatelj, kateri je umel vdahnuti svojim skladbam pravi narodni duh. Kot tak in kot dramatični skladatelj zavzema poleg Chopina gotovo prvo mesto med poljskimi skladatelji. Napisal je poleg mnogobrojnih drugih kompozicij še tudi operi »Grofica« in »Strašni dvor«, operi, kateri sta glede glasbene oblike in instrumentacije skoraj še večje vrednosti kakor »Halka«. A do priljubljenosti, do kakoršne se je povzpela »Halka«, ni vendar privedla nobena izmed njih. Njena 500kratna predstava na varšavskem gledališču nam priča jasno, da je prešla narodu poljskemu v kri in meso. Tudi našemu gledališčnemu občinstvu je »Halka« dobro znana iz njenih predstav v preteklih letih. Bodí čast in slava spominu utemeljitelja poljske narodne opere, Stanislavu Moniuszku! —

Opomnja izdajateljeva. Ker z današnjim zvezkom preneha »Gl. Zora« izhajati, prosimo vse čast. gg. naročnike, kateri niso še poravnali naročnine, da store to v najkrajšem času, da ne bomo prisiljeni pošiljati jim poštnih tirjalnic, kar dela obema strankama neprijetnosti. — Letošnji letnik »Gl. Z.« se še ves dobiva za ceno 6 K pri uredništvu in v knjigarni L. Schwentnerja. — Glasbeni prilogi poslednjih dveh zvezkov »Gl. Z.« sta se morali tiskati na Dunaji, kar naj opraviči pri čast. gg. naročnikih njeno zakasnenje.

Opazka k kolednicama. Današnja glasbena priloga prinaša dve kolednici, kateri se nam zdita karakteristični po napevu in po ritmizaciji s sinkopami, katere se nahajajo redko v naših narodnih napevih. G. L. Pahor je napeva

harmonizoval kar mogoče priprosto, kakor jih je slišal prepevati v Renčah na Goriškem. 80 let stari pevec Ant. Stepančič, ki mu je pel napeve, povedal mu je, da jih je pel že tudi njegov stari oče in morda tudi njegov prednik. Iz tega je sklepati, da morajo biti jako stari in morda še iz Bohorčičevega časa. Preiskoval je zatorej biblioteke, bi li ne prišel s tem na sled oni Bohorčičevi zbirki, ki obsega »krainische Gesänge, welche nicht allein in den Kirchen sondern auch bei anderen herrlichen Freuden und Versammlungen recht lustig zu gebrauchen«, misleč, da najde tudi te dve kolednici med njimi. Žalibog, da ni našel te zbirke ne v muzeji, ne v licealni biblioteki.

Listnica uredništva. G. A. Š. v G. ni za »Gl. Z.«

Strunam.

Besede d' Fr. Prešernove.

Uglasbil Kamilo Mašek.

Za mešan zbor in Tenor-solo priredil Ign. Kladnik.

Mirno.

Sopran.
Alt.

Tenor.
Bas.

p *pp*

1. Stru - ne, mi - lo se gla si - te, Mi - lo, pes - mi - ca, ža
3. In kak ve, ki bi nje hva - lo Ra - de pe - le za - na

p *f* *ff*

luj; Sr - ca bo - le či - ne skri - te, Tr - do - sr - čni o - zna nuj;
prej, Ak se ne u - smi - li kma - lo, Mor' - te vtih - nit ve - ko - mej.

p sostenuto *f*

Kak ble - di mi mô - je li - ce, Kak u - mi - ra luč o - čí, Kak — te -
Te in ta - ke ve - no - si - te Tòž - be, stru - ne, tje do nje, A - ko

mf *f* *rall.*

ko iz njih sol - zí - ce, Ki - lju be - zen jih ro dí; jih ro - dí;
mor' - te, o - me - či - te Ne - u - smi - lje - no sr - cé, nje sr cé.

Tenor-Solo.

mf 2. Od že - ljá ka - ko — zdi - hu - je, *p* Po nji hre - pe - ni — sr - cé, *mf* Kàk mu

pp Ka - ko zdi - hu - je *pp* sr - cé,

mf je ve - sê - lje tu - je, *f* Kàk od sre - če nič - ne vé; *p* Kàk s se - boj - me

ve - se - lje tu - je nič, nič ne vé; s se -

ved - no vle - če, *f* Ko - der hó - di, njen o - bráz, Kàk ob - lič - je

boj me vle če ved - no njen o - bráz, *p* Kàk ob - lič - je

ff nje cve - te - če Vsr - cu no - sim vsa - ki čas, vsa - ki čas;

pp nje cve - te - če Vsr - cu no - sim vsa - ki čas, *rall.* vsa - ki čas;

rall.

D.C. 3.ritico al Fine.

Rožici.

91

Besede A. Umekove.

Uglasbil Fer. Juvánc.

Moderato commodo.

Tenor
I. in II.

Bas
I. in II.

Bo - di mi zdra - va Ro - ži - ca za - la, Vti - hej sa - mo - ti Skri - va te

vr - t, Vti - hej sa - mo - ti Skri - va te vr - t. Cvet - je ru - de - če Ve - ter raz -

me - če, Te - be in me - ne Čas za - du - ši, Te - be in me - ne Čas za - du -

ši. K tvo - jim vo - nja - vam, Raj - skim di - ša - vam, Vsolnč - nih je žar - kih Pot mi od -

prt, Vsolnč - nih je žar - kih Pot mi od prt. To - raj bod' zdra - va Ro - ži - ca

za - la, Dok - ler se si - je Raj - ska pom - lad, Dok - ler se si - je Roj - ska pom - lad.

mf *f* *p* *rit.* *più mosso* *f* *p rit.* *f a tempo* *rit.* *p a tempo* *mf* *f rit.*

Spremenjeno srce.

Besede Simon Jenko-ve.

Uglasbil D. Fajgelj.

Andantino.

Tenor I. in II.
 I. in II.

mf

Kaj - pti - ci je, da ža - lo - stno Vgr mov - ji žvr - go - le -

Bas I. in II.
 I. in II.

mf

f

va, Za - kaj več pes - mi, ka - kor prej, Ve - se - lih ne po - pe -

f

p *meno mosso*

va? Za - kaj po ne - bu zvez - di - ce Tak ža - lo - stno br - li -

p

mf

jo, In več ta - ko, ka - kor so prej, Ve - se - lo ne bli - šči - jo.

mf

Larghetto.
Tenor-Solo.

Saj pti - ca spe - va ve - no mer, Ko nek - daj je ve - se - lo, Ne -

Pti - - - ca spe - va ko ne - kdaj, Ne -

bo od zvez - dic se bli - šči, Ko nek - daj je bli - šče - lo.

bo se bli - šči, Kot se bliš - če - - - lo. - Vse ta - ko

je, ka - kor po - prej, Bli - šče - če in ve - se - lo; Le ti, sr - ce, le ti, sr -

je, ka - kor po - prej, Bli - šče - če in ve - se - lo; Le ti, sr - ce, le ti, sr -

ce, Le ti si mi zbo - le - - - lo! Le ti si mi zbo - le - - - lo!

ce, Le ti si mi zbo - le - - - lo! Le ti si mi zbo - le - - - lo!

Dve novoletni kolednici.

Stari narodni nabožni pesmi.

I.

Quasi allegretto.

Za moški zbor priredil Lavoslav Pahor.

Tenor
I. in II.

mf

1. Bog daj, Bog daj do ber večer, Go spo-dar in go spo-din-ja! No
 2. Za hi-šo ra-ste je-se-nje, Vhi-ši je le-po ve-se-lje.
 3. Za hi-šo po-jo pti-či-ce, Vnji so le-pe gospo-di-čen-ce.
 4. Za hi-šo tam so hra-sti-či, Vhi-ši so le-pi gos-po-di-či.
 5. Mi smo tam od To-mi-na, Bi pi-li ra-di vi-na.
 6. Mi smo tam od Ka-na-la, Daj-te nam iz bo-ka-la.
 7. Gos-po-dar se-di vko-ti, In to-lar dr-ži vro-ki.
 8. Dab' Bog mu dal to-mi-su, Da-bi ga nam po-tis-nu.
 9. Kdor je to pe-sem sli-šal, pel, Dab' jo še k le-tu zdrav, ve-sel.

Bas
I. in II.

mf

f

p Hitreje

vo je le-to! No-vo je le-to v de-že-li, Po-ma-gaj Je-zus!

mf

Po 9. kitici se konča z naslednjo pesmijo.

II.

Andante.

Tenor
I. in II.

mf

To sve-to no-vo le-to, Vam ga voš-či-mo vse-lej, Vsem

Bas
I. in II.

mf

ver-nim krist-ja-nom, Kar vas je tu-kej: Da bi pri-šli vsi

p

sku-pej več let Je-zu-sa ča-sti-ti, Ker-je ro-jen na svet.

f

VILA.

Salonska Polka.

Moderato.

Zložil d^r Benjamin Jpavec.

Klavir.

p *poco ritenuto* *a tempo* *mf*

p *poco rit.* *p*

f *p ritard.* *mf* *p*

mf *p* *Fine.*

Trio.

p
poco a poco cre - scen - do

cre - scen - do
f
1. *p*
2. *pp*

cre - scen -

do
mf ritardando
a tempo
cre - scen -

do
mf
1. *pp*
2. *poco rit.*

Polka dal segno al Fine.